

10. Bezoeksessies

- De projectverantwoordelijke:
  - plant de bezoeken met de honden buiten de maaltijduren van de patiënten;
  - inventariseert welke patiënten mogelijk agressief gedrag vertonen naar honden (Ophorst et al., 2014);
  - inventariseert welke patiënten een allergie of angst/fobie voor honden hebben (Ophorst et al., 2014);
  - maakt een register waarin de AAI-sessies en eventuele opmerkingen kunnen worden genoteerd (Khan & Farrag, 2000);
  - overweegt met de begeleiders of het wenselijk is dat meerdere honden, die elkaar kennen, tijdens een sessie aanwezig zijn. Op die manier kan de aandacht van de patiënt(en) over de honden verdeeld worden, waardoor er minder eisen worden gesteld aan elke hond afzonderlijk.

- De begeleider:
  - bepaalt in samenspraak met de zorginstelling of de begeleidende therapeut welke hond het beste bij de doelgroep past (Ophorst et al., 2014);
  - evalueert de gezondheid van de hond vooraleer naar de instelling te komen (Khan & Farrag, 2000);
  - informeert wanneer andere dieren de zorginstelling bezoeken (Kohler, 2011) om te voorkomen dat bv. honden van bezoekers interfereren met de AAI-sessies;
  - laat de hond toe zijn behoefte buiten te doen voor de start van de sessie, en indien nodig tijdens en na de sessie (Disalvo et al., 2006);
  - gaat rechtstreeks met de hond naar de bezoekeruimte en vermijdt zoveel mogelijk interacties met andere patiënten (Disalvo et al., 2006);
  - geeft de voorkeur aan de lift boven de trappen om de gewrichten van de hond te sparen;
  - vraagt voor het betreden van een lift met de hond toestemming aan de personen die reeds in de lift staan (Lefebvre et al., 2008);
  - maakt nooit gebruik van muilbanden, slipkettingen of ijzeren kettingen (met of zonder pinnen die in de hals prikken) (Delta Society Evaluation Procedure).
  - houdt de hond buiten de bezoeksessies aan de leiband in de zorginstelling (Kohler, 2011; Glenk et al., 2013), tenzij de hond deel uitmaakt van het dagelijks leven van de zorginstelling (bv. In geval van semi-residentiële honden).
  - brengt de hond naar een veilige en rustige plaats wanneer er niemand toezicht kan houden op de hond (Disalvo et al., 2006).
  - blijft aanwezig zijn tijdens de AAI-sessies. Ook tijdens AAT-sessies blijft de begeleider bij de hond. Soms kunnen therapeut en hondenbegeleider éézelfde persoon zijn;
  - laat de hond nooit alleen met de patiënt (Khan & Farrag, 2000);
  - informeert patiënten tijdens de sessie over:
    - het gedrag van de hond;
    - de manier waarop stress bij honden te voorkomen en te herkennen. Op die manier kan de patiënt de hond beter begrijpen en gepast reageren.

Zorgbeest

- stuurt tijdens de AAI-sessie indien nodig het gedrag van de patiënt ten opzichte van de hond bij. Vooral sessies met kinderen jonger dan 12 jaar kunnen stresserend zijn voor de hond (Marinelli et al., 2009).
- geeft de hond geen eten tijdens het bezoek. Ook het geven van belonings snoepjes wordt beperkt en bij voorkeur enkel door de begeleider. In samenspraak met de begeleider kunnen ook patiënten de hond een beloning geven, maar dan best onder de volgende voorwaarden:
  - de hond is getraind op het voorzichtig aanpakken van snoepjes (Lefebvre et al., 2008);
  - de begeleider bepaalt welke snoepjes de hond mag krijgen. Vermijd hierbij gedehydrateerde niet-gesteriliseerde kauwsnoepjes van dierlijke oorsprong zoals varkensoren, sommige botten en "rawhide" (Lefebvre et al., 2008);
  - de patiënt wast zijn handen zowel voor als na het geven van snoepjes (Lefebvre et al., 2008);
  - de patiënt biedt het snoepje aan de hond aan op zijn open handpalm (Lefebvre et al., 2008).
- laat de hond tijdens de pauzes ontspannen en belooft hem door bv. met zijn favoriete speeltjes te laten spelen (Fine et al., 2015 chapter 11).
- De hond:
  - moet controle kunnen hebben over de situatie (bv. altijd de mogelijkheid krijgen zich te ontlasten, te drinken, de situatie verlaten, zich isoleren,...) (Hall & al., 2008);
  - draagt een zachte halsband of tuigje. De leiband is ongeveer 1,5 meter lang (Delta Society Evaluation Procedure) (uitschuifbare leiband geven minder controle over de hond).
- De patiënt:
  - mag deelnemen aan AAI-sessies met de hond mits:
    - zijn eigen akkoord en/of dat van een familielid (indien minderjarig).
    - de toestemming van zijn behandelende arts en indien van toepassing ook van zijn behandelende therapeut (Disalvo et al., 2006).
- Duur en aantal AAI-sessies per dag:
  - Een AAI-sessie duurt 45 minuten tot maximum één uur.
  - Een therapiehond wordt ongeveer tweemaal per week ingezet voor maximum twee à drie sessies per dag (uiteraard is het sterk afhankelijk van wat de individuele hond aankan).

Aanvullende richtlijnen voor AAT.

- Therapeut:
  - AAT kan enkel opgestart worden mits toestemming van de behandelende therapeut van de patiënt (Disalvo et al., 2006).
  - Vooraleer AAT bij een patiënt kan plaatsvinden, worden de behandelingsnoden van de patiënt geëvalueerd door een therapeut om de AAT af te stemmen op de patiënt (Disalvo et al., 2006).
  - De keuze van de AAT-hond is van groot belang voor het slagen van de therapie (Ophorst et al., 2014). De therapeut zou voldoende scholing moeten hebben om

te weten welke hond bij welke patiënt kan worden ingezet. Hierin zijn verschillende mogelijkheden:

- De behandelende therapeut is (tevens) AAT-therapeut en werkt samen met een hond-begeleider team. In dit geval is overleg tussen therapeut en begeleider uiteraard noodzakelijk.
  - De behandelende therapeut is (tevens) AAT-therapeut en zet een eigen hond in.
  - De behandelende therapeut verwijst door naar een AAT-therapeut. De match hond-patiënt zal dan in overleg gebeuren tussen beide therapeuten of de AAT-therapeut krijgt inzage in het medisch dossier van de patiënt.
- Hond:
    - De hond draagt bij voorkeur een hesje of andere identificatie die duidelijk maakt dat het een therapiedier is. Dit maakt het voor de begeleider gemakkelijker om aan andere personen duidelijk te maken dat de hond aan het werk is en knuffelen en aaien op dat moment niet toegelaten is.

Aanvullende richtlijnen voor bezoek van de eigen hond van de patiënt in ziekenhuis.

- De projectverantwoordelijke:
  - vraagt na of de persoon die met de hond van de patiënt op bezoek komt, de hond voldoende kent (Lefebvre et al., 2008);
  - zorgt dat de aankomsttijden van de huishonden verspreid zijn zodat niet alle honden tegelijk toekomen en zo confrontatie tussen de honden vermeden wordt;
  - plant bezoeken van de honden aan hun respectievelijke eigenaren van maximum 45 minuten à 1 uur;
  - informeert de patiënt of de verantwoordelijke voor de hond over de algemene richtlijnen voor hygiëne, gezondheid en gedrag van de hond die ook gelden voor huishonden op bezoek (Khan & Farrag, 2000).
- De begeleider van de hond:
  - laat de hond liever even in de wagen wachten dan in de inkomhal;
  - vermijdt indien mogelijk direct contact met andere diersoorten, zoals katten of konijnen. Sommige honden volgen hun jachtinstinct;
  - laat de hond niet alleen bij de patiënt;
  - respecteert het reglement van de zorginstelling.